

**ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ**

**ΑΠΟΦΑΣΗ**

**19/2026**

Η Ολομέλεια του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου, συνήλθε σε συνεδρίαση στον συνήθη γι' αυτό τόπο την 3.2.2025 και ώρα 11:00, προκειμένου να συζητήσει επί της κατωτέρω υποθέσεως. Συγκροτήθηκε από τους: Ευτέρπη Κουτζαμάνη-Δρίλια, πρόεδρο, Ιωάννη Πολίτη, αντιπρόεδρο, και τα μέλη: Σωκράτη Τσιχλιά (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Δημήτριο Σταυρόπουλο (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Ευτύχιο Παλλήκαρη, Σπυρίδωνα Χρυσοφώτη (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Πέτρο Τριανταφυλλίδη, Γεώργιο Βλαβιανό και Ιωάννη Μιχελάκη. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Ελένη Χατζηνικολάου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ.

Αντικείμενο της συζήτησης ήταν η εξέταση της με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 4450/23.7.2024 αίτησης θεραπείας της εταιρείας με την επωνυμία «ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΟΚΚΙΝΗ ΑΕ», ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού περιφερειακής εμβέλειας με τον διακριτικό τίτλο «ΑΕ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ» (νυν «EPSILON ΔΕΛΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ») (ΠΖ-1: Ν. Δράμας, Έβρου, Καβάλας, Ξάνθης, Ροδόπης, Σερρών), με την οποία ζητεί να ανακληθεί η με αριθμό 80/2024 απόφαση του ΕΣΡ.

Για τον έλεγχο σχηματίστηκε φάκελος με αριθμό 246/29.7.2024, ο οποίος ανατέθηκε στον ειδικό επιστήμονα-νομικό Γεώργιο Αναγνωσταρά που υπέβαλε την με αριθμό πρωτοκόλλου 1892/ΕΣ/5.12.2024 νομική του εισήγηση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, παρέστησαν για λογαριασμό της αιτούσας εταιρείας ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Λουκάς Αποστολίδης και ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτής Μάριος Ζιάδ Χμεϊντάν. Ερωτηθέντες από την Πρόεδρο, οι ανωτέρω δήλωσαν ότι γνωρίζουν το περιεχόμενο του φακέλου, έλαβαν δε τον λόγο

και ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους. Ζήτησαν στη συνέχεια -και η Ολομέλεια δέχτηκε- να τους παρασχεθεί προθεσμία για την κατάθεση εγγράφου υπομνήματος μέχρι και την 13.2.2025, και ώρα 14:00, και η συζήτηση κηρύχθηκε περαιωμένη. Η ιδιοκτήτρια εταιρεία του τηλεοπτικού σταθμού κατέθεσε στη Γραμματεία το με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 644/11.2.2025 υπόμνημα.

Την 13.1.2026 και ώρα 11:00 η Ολομέλεια συνήλθε σε διάσκεψη επί της υποθέσεως, ύστερα από πρόσκληση της Προέδρου. Συγκροτήθηκε από τους: Ιωάννη Πολίτη, αντιπρόεδρο, προεδρεύοντα, σε αναπλήρωση της προέδρου του ΕΣΡ Ευτέρπης Κουτζαμάνη-Δρίλια, η οποία είχε κώλυμα, και τα μέλη: Σωκράτη Τσιχλιά (με τηλεδιάσκεψη μέσω «epresence.gov.gr»), Δημήτριο Σταυρόπουλο, Πέτρο Τριανταφυλλίδη, Γεώργιο Βλαβιανό και Ιωάννη Μιχελάκη. Απόντα τα μέλη Ευτύχιος Παλλήκαρης και Σπυρίδων Χρυσοφώτης, οι οποίοι είχαν κληθεί νομίμως. Χρέη γραμματέως εκτέλεσε η Ελένη Χατζηνικολάου, διοικητική υπάλληλος του ΕΣΡ. Παρέστη επίσης και ο ανωτέρω εισηγητής, ο οποίος ανέπτυξε το ζήτημα προφορικά και στη συνέχεια αποχώρησε. Η Ολομέλεια, αφού μελέτησε το σύνολο των στοιχείων του φακέλου:

## **ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:**

### **I. Νομικό Μέρος**

Κατά το άρθρο 20 του Συντάγματος: «1) Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει. 2) Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του». Κατά το άρθρο 10 παρ. 1 του Συντάγματος: «Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο». Κατά το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος: «Η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπάγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών

κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, που είναι ανεξάρτητη αρχή, όπως νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους ... έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και τον σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας ...». Κατά το άρθρο 5 παρ. 8 του Ν. 2863/2000: «Οι αποφάσεις του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης ... αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις ... Κατά των αποφάσεων του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης μπορεί να ασκηθούν αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και οι προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και τη 3 νομοθεσία διοικητικές προσφυγές ... ». Τέλος, κατά το άρθρο 24 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (Ν. 2690/1999): «Αν από τις σχετικές διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης της, κατά το επόμενο άρθρο, ειδικής διοικητικής ή ενδικοφανούς προσφυγής, ο ενδιαφερόμενος, για την αποκατάσταση υλικής ή ηθικής βλάβης των εννόμων συμφερόντων του, που προκαλείται από ατομική διοικητική πράξη μπορεί, για οποιονδήποτε λόγο, με αίτησή του, να ζητήσει, είτε από τη διοικητική αρχή η οποία εξέδωσε την πράξη, την ανάκληση ή την τροποποίησή της (αίτηση θεραπείας), είτε, από την αρχή η οποία προΐσταται εκείνης που εξέδωσε την πράξη, την ακύρωσή της (ιєραρχική προσφυγή)».

Από τον συνδυασμό και τη λογική ερμηνεία των ρυθμίσεων αυτών συνάγονται τα ακόλουθα:

(Α) Ότι το πρόσωπο, για το οποίο εκδόθηκε βλαπτική των συμφερόντων του απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης και το οποίο (εκλήθη και) έλαβε κανονικά μέρος στη σχετική διαδικασία και ανέπτυξε τους υπερασπιστικούς του ισχυρισμούς (ή-πάντως-του δόθηκε η δυνατότητα να εκθέσει τις επί της υποθέσεως απόψεις του αλλά δεν το έπραξε), δύναται μεν να υποβάλει αναφορά, κατά το άρθρο 10 του Συντάγματος (την οποία το ΕΣΡ υποχρεούται να παραλάβει) δεν δικαιούται όμως να ζητήσει την ουσιαστική επανάκριση του ίδιου ζητήματος και την ανάκληση ή τροποποίηση της εις βάρος του αποφάσεως, παρά μόνον: (α) Εάν επικαλείται νομικό ή ουσιαστικό σφάλμα αυτής που θεμελιώνεται σε (νομικώς ουσιώδη) νέα δεδομένα, ήτοι δεδομένα που διαμορφώθηκαν ή κατέστησαν γνωστά στο βλαπτόμενο

πρόσωπο μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας στην οποία στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση (διοικητική πράξη) και τα οποία ως εκ τούτου δεν ήταν δυνατόν να προσκομισθούν και να ληφθούν υπόψιν από το κρίναν όργανο της υποθέσεως. (β) Εάν το επικαλούμενο (βλαπτικό για τον αιτούντα) σφάλμα προκύπτει από την ίδια την διοικητική πράξη.

(B) Ότι η τυχόν αίτηση που υποβάλλεται, εκ μέρους του βλαπτομένου, από την απόφαση του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, για ανάκληση ή μεταρρύθμιση αυτής χωρίς την επίκληση νέων δεδομένων ή σφάλματος που προκύπτει από την ίδια την απόφαση, κατά τα προεκτεθέντα, δεν είναι παραδεκτή και γι' αυτό πρέπει να τυγχάνει αρνητικής «απαντήσεως», κατά την έννοια του άρθρου 10 του Συντάγματος, η σχετική δε «απάντηση», ανεξάρτητα από την τυπική της μορφή, δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη (πρβλ. ΣτΕ 2855/2013, 4393/2013, 4519/2014, 4596/2015, 671/2016).

## **II. Πραγματικό Μέρος**

Πρόκειται στην πραγματικότητα για την τέταρτη κατά σειρά αίτηση θεραπείας κατά της ΕΣΡ 83/2019 απόφασης, με την οποία κρίθηκε ότι είχε τερματιστεί οριστικώς η λειτουργία του τηλεοπτικού σταθμού της αιτούσας. Κατά της απόφασης αυτής ασκήθηκε η με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 2925/22.5.2019 αίτηση θεραπείας, η οποία απορρίφθηκε με την ΕΣΡ 113/2021 απόφαση με το αιτιολογικό της μη προσκόμισης νεότερων νομικώς κρίσιμων στοιχείων και της απουσίας νομικού σφάλματος στην προσβαλλόμενη. Ακολούθησε η με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 4988/23.9.2021 αίτηση θεραπείας, η οποία απορρίφθηκε με την ΕΣΡ 176/2023 απόφαση με αντίστοιχο σκεπτικό. Τελευταία κατά σειρά υποβλήθηκε η με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 567/31.1.2024 αίτηση θεραπείας, η οποία απορρίφθηκε με την προσβαλλόμενη ΕΣΡ 80/2024 απόφαση με το ακόλουθο σκεπτικό: *«Με την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, έγιναν δεκτά τα εξής: «Ο επίμαχος περιφερειακός τηλεοπτικός σταθμός λειτουργεί βάσει της μεταβατικής ρύθμισης του άρθρου 17 παρ. 1 του Ν. 2644/1998 (ΦΕΚ Α 233) και περιλαμβάνεται στον τηρούμενο από το ΕΣΡ Πίνακα Λειτουργούντων Τηλεοπτικών Σταθμών Περιφερειακής Εμβέλειας.*

*Με το με αριθμό πρωτοκόλλου 122/10.1.2019 έγγραφο, η εταιρεία με την επωνυμία DIGEA – ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ ΑΕ γνωστοποίησε ότι ο τηλεοπτικός σταθμός ΑΕ*

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ (πρώην TV ΔΕΛΤΑ ΔΡΑΜΑΣ) είχε παύσει τη λειτουργία του από 22.3.2018 έως 1.6.2018. Ειδικότερα, με το με αριθμό πρωτοκόλλου 2558/4.4.2018 έγγραφο η ως άνω εταιρεία ενημέρωσε για την από 19.3.2018 καταγγελία της Σύμβασης Παροχής Υπηρεσιών Ψηφιακής Μετάδοσης Περιεχομένου Προγράμματος που είχε συνάψει με την εγκαλουμένη και για την οριστική διακοπή των παρεχόμενων στην τελευταία αυτή εταιρεία υπηρεσιών. Με το με αριθμό πρωτοκόλλου 2886/13.6.2018 έγγραφο η εταιρεία DIGEA – ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ ΑΕ ενημέρωσε για την «επανέναρξη» από τις 1.6.2018 των παρεχόμενων στην εγκαλουμένη υπηρεσιών.

Η εγκαλουμένη προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η διακοπή μετάδοσης του τηλεοπτικού της προγράμματος οφειλόταν όχι σε δική της αυτόβουλη ενέργεια, αλλά στην άρνηση του παρόχου δικτύου να της παράσχει τις προσφερόμενες υπηρεσίες του λόγω της προσωρινής αδυναμίας της να του καταβάλλει το συμφωνηθέν μηνιαίο τίμημα για την παροχή των υπηρεσιών αυτών. Υποστηρίζει επίσης ότι ουδέποτε έπαυσε οριστικώς τη λειτουργία της, αλλά ότι αντιθέτως έμεινε επιχειρηματικά ενεργός και προέβη σε άμεση επανέναρξη μετάδοσης τηλεοπτικού προγράμματος μόλις οι συνθήκες της το επέτρεψαν. Οι παραπάνω ισχυρισμοί είναι νομικώς αβάσιμοι. Είναι σαφές από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 17 παρ. 1 του Ν. 2644/1998 ότι ένας πάροχος περιεχομένου παύει αυτομάτως να καλύπτεται από το μεταβατικό καθεστώς που εισάγει ο νόμος αυτός, αν παύσει για οποιονδήποτε λόγο μέχρι την προκήρυξη της σχετικής αδειοδοτικής διαδικασίας να εκπέμπει εντός της οικείας γεωγραφικής ζώνης στην οποία αφορά η λειτουργία του. Δεν ενδιαφέρει ως προς το σημείο αυτό η αιτία για την οποία σταμάτησε η εκπομπή του σταθμού και ιδίως το αν το γεγονός αυτό οφείλεται ενδεχομένως σε οικονομικά προβλήματα που καθιστούν πρακτικά αδύνατη την τήρηση των νομίμων υποχρεώσεων του συγκεκριμένου παρόχου. Είναι επίσης νομικώς αδιάφορο το αν ο πάροχος αυτός προχώρησε στην πορεία σε επανέναρξη μετάδοσης τηλεοπτικού προγράμματος, από την στιγμή που είχε ήδη εκλείψει ο όρος της αδιάκοπης λειτουργίας του και η εντεύθεν υπαγωγή του στο μεταβατικό καθεστώς του άρθρου 17 παρ. 1 του Ν. 2644/1998. Όπως εξάλλου έχει σημειωθεί στο νομικό μέρος της παρούσας, κάθε πάροχος περιεχομένου οφείλει να συμβάλλεται με τον αδειοδοτημένο πάροχο δικτύου και να μεταδίδει αδιαλείπτως μέσω αυτού το ψηφιακό τηλεοπτικό του πρόγραμμα. Τυχόν αδυναμία του παρόχου περιεχομένου να ανταποκριθεί στην παραπάνω υποχρέωση συνιστά επομένως παραβίαση νόμιμης υποχρέωσης.

Ενόψει τούτων και με βάση τα προεκτεθέντα, διαπιστώνεται η διακοπή της λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού ΑΕ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ Νομού Δράμας, ιδιοκτησίας της εταιρείας με την επωνυμία ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΟΚΚΙΝΗ ΑΕ, επί δύομισι περίπου μήνες, γεγονός που επέφερε -με βάση τα ανωτέρω αναλυθέντα- αυτοδίκαιη κατάργηση της όλης έννομης σχέσης μεταξύ της ανωτέρω εταιρείας και του Κράτους, η δε εν συνεχεία επανέναρξη της λειτουργίας του σταθμού στερείται παντελώς έννομης βάσης. Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαγραφή του σταθμού αυτού από τον τηρούμενο από το ΕΣΡ Πίνακα Λειτουργούντων Τηλεοπτικών Σταθμών Περιφερειακής Εμβέλειας».

Η αιτούσα υπέβαλε στη συνέχεια την με αριθμό πρωτοκόλλου 2925/22.5.2019 αίτηση θεραπείας, ζητώντας: α) να ανακληθεί η με αριθμό 83/2019 απόφαση του ΕΣΡ και να επιτραπεί η επαναλειτουργία του σταθμού της και β) να ανασταλεί η εκτέλεση της ως άνω απόφασης μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της υποβληθείσας αίτησης θεραπείας. Με την απόφαση της Ολομέλειας του ΕΣΡ της 10.6.2019 χορηγήθηκε στην αιτούσα προσωρινή αναστολή εκτελέσεως της με αριθμό 83/2019 απόφασης του ΕΣΡ μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της αίτησης θεραπείας.

Η παραπάνω αίτηση θεραπείας απορρίφθηκε με την με αριθμό 113/2021 απόφαση του ΕΣΡ, με το σκεπτικό ότι η ιδιοκτήτρια του τηλεοπτικού σταθμού εταιρεία δεν προσκόμισε κανένα «νέο» ουσιώδες δεδομένο υπό την προεκτεθείσα έννοια, στο οποίο να μπορεί να θεμελιωθεί το υποβαλλόμενο αίτημα και ότι δεν υπήρξε στην προσβαλλομένη κανένα νομικό σφάλμα που να μπορεί να οδηγήσει στην ανάκληση αυτής, με την απόρριψη δε της αίτησης αυτής, δέχθηκε, ότι έπαυσε αυτοδικαίως να ισχύει και η από 10.6.2019 χορηγηθείσα προσωρινή αναστολή εκτελέσεως της με αριθμό 83/2019 απόφασης του ΕΣΡ.

Με τις αποφάσεις ΣτΕ 2003/2020 και ΣτΕ 1017/2022 απορρίφθηκαν οι αιτήσεις ακυρώσεως που η αιτούσα εταιρεία είχε καταθέσει κατά των με αριθμό 83/2019 και 113/2021 αποφάσεων του ΕΣΡ, με αποτέλεσμα οι τελευταίες να καταστούν οριστικώς अपρόσβλητες.

Η αιτούσα υπέβαλε στη συνέχεια την με αριθμό πρωτοκόλλου 4988/23.9.2021 αίτηση θεραπείας, ζητώντας εκ νέου: α) να ανακληθεί η με αριθμό 83/2019 απόφαση του ΕΣΡ και να επιτραπεί η επαναλειτουργία του σταθμού της και β) να ανασταλεί η εκτέλεση της ως άνω απόφασης μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της υποβληθείσας αίτησης θεραπείας.

*Η παραπάνω αίτηση θεραπείας απορρίφθηκε με την με αριθμό 176/2023 απόφαση του ΕΣΡ, με το ακόλουθο σκεπτικό: «Αλλά και με την κρινόμενη αίτηση θεραπείας η αιτούσα δεν προσκομίζει κανένα νέο ουσιώδες δεδομένο στο οποίο να μπορεί να θεμελιωθεί το υποβαλλόμενο αίτημα. Δεν υπάρχει εξάλλου στην προσβαλλόμενη απόφαση κανένα νομικό σφάλμα που να μπορεί να οδηγήσει στην ανάκλησή της, αφού με το ανωτέρω περιεχόμενο είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη ως προς τη στοιχειοθέτηση της παράβασης της, κατά τα άρθρα 14 παρ. 3 του Ν. 4339/2015 και 17 παρ. 1 του Ν. 2644/1998, υποχρέωσης του παρόχου περιεχομένου να συμβάλλεται με τον αδειοδοτημένο πάροχο δικτύου και να μεταδίδει αδιαλείπτως μέσω αυτού το ψηφιακό τηλεοπτικό του πρόγραμμα και να εκπέμπει εντός της οικείας γεωγραφικής ζώνης στην οποία αφορά η λειτουργία του μέχρι την προκήρυξη της σχετικής αδειοδοτικής διαδικασίας, καθόσον σε αντίθετη περίπτωση παύει αυτομάτως να καλύπτεται από το μεταβατικό καθεστώς που εισάγει το άρθρο 17 παρ. 1 του Ν. 2644/1998. Συνεπώς, οι λόγοι με τους οποίους αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση αοριστία ως προς την στοιχειοθετηθείσα παράβαση, ανεπαρκής αιτιολογία ως προς την πραγματική βάση και εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 14 παρ. 3 του Ν. 4339/2015 και 17 παρ. 1 του Ν. 2644/1998, είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι.*

*Επομένως, η αίτηση πρέπει να απορριφθεί. Απορριπτομένης της αιτήσεως θεραπείας καθίσταται και άνευ αντικειμένου το αίτημα για τη χορήγηση προσωρινής αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλομένης».*

*Με την κρινόμενη, τρίτη κατά σειρά, αίτηση θεραπείας της, η αιτούσα επαναλαμβάνει ουσιαστικά αυτολεξεί τους ίδιους ισχυρισμούς που είχε προτείνει με την υποβολή των με αριθμό πρωτοκόλλου 2925/22.5.2019 και 4988/23.9.2021 αιτήσεων θεραπείας. Οι ισχυρισμοί όμως αυτοί συνεκτιμήθηκαν με τις απορριπτικές των ως άνω αιτήσεων θεραπείας αποφάσεις ΕΣΡ 113/2021 και ΕΣΡ 176/2023, στις οποίες ρητά αναφέρεται ότι εκδόθηκαν λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων του φακέλου της κάθε υπόθεσης. Δεν εισφέρεται επομένως κανένα νέο στοιχείο που να κλονίζει την ορθότητα των προσβαλλόμενων αποφάσεων, ούτε υπάρχει κανένα νομικό σφάλμα που να μπορεί να οδηγήσει στην ανάκληση αυτών.*

*Όσον αφορά τον ισχυρισμό της αιτούσας περί ύπαρξης νομικού σφάλματος στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, σημειώνεται κατά πρώτον ότι και αυτός είχε προβληθεί αυτολεξεί με τις με αριθμό πρωτοκόλλου 2925/22.5.2019 και 4988/23.9.2021 αιτήσεις*

θεραπείας και είχε απορριφθεί με τον ήδη ανωτέρω περιγραφέντα τρόπο με τις ΕΣΡ 113/2021 και ΕΣΡ 176/2023 αποφάσεις. Άλλωστε, και η ίδια η αιτούσα παραδέχεται στην αίτηση θεραπείας της ότι η υποχρέωση της αδιάλειπτης εκπομπής των τηλεοπτικών σταθμών αποτελεί όρο της νόμιμης λειτουργίας τους και ότι η απουσία του όρου αυτού επιφέρει αυτοδίκαιη κατάργηση της έννομης σχέσης μεταξύ του ιδιοκτήτη του σταθμού και του κράτους (σελ. 7 της αίτησης θεραπείας). Προσθέτει βέβαια η αιτούσα ότι η ίδια επιθυμούσε να τηρήσει την υποχρέωση αδιάλειπτης λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού της αλλά υποχρεώθηκε σε αναστολή προγράμματος λόγω των ενεργειών μιας τρίτης εταιρείας (της DIGEA – Ψηφιακός Πάροχος Α.Ε.), η οποία μεσολαβεί μεταξύ της εκπομπής προγράμματος από τον σταθμό και της αποστολής του στους τηλεθεατές. Όπως όμως έχει ήδη κριθεί με την πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, το γεγονός αυτό είναι νομικώς αδιάφορο, καθώς σαφώς συνάγεται από τις ρυθμίσεις που αφορούν στη νόμιμη λειτουργία των τηλεοπτικών σταθμών περιφερειακής εμβέλειας ότι ένας πάροχος περιεχομένου παύει αυτομάτως να καλύπτεται από το μεταβατικό καθεστώς που αυτές εισάγουν, αν παύσει για οποιονδήποτε λόγο μέχρι την προκήρυξη της σχετικής αδειοδότησης να εκπέμπει εντός της οικείας γεωγραφικής ζώνης, στην οποία αφορά η νόμιμη λειτουργία του. Δεν ενδιαφέρει ως προς το σημείο αυτό η αιτία για την οποία σταμάτησε η εκπομπή του σταθμού και αν το γεγονός αυτό οφείλεται σε οικονομικά προβλήματα που καθιστούν πρακτικώς αδύνατη την τήρηση των νομίμων υποχρεώσεων του συγκεκριμένου παρόχου. Τούτο ισχύει πολύ περισσότερο από την στιγμή που η ύπαρξη τέτοιων οικονομικών προβλημάτων ουδόλως συνιστά λόγο ανωτέρας βίας, ικανό να επιτρέψει αποκλίσεις από το νομοθετικό πλαίσιο της νόμιμης λειτουργίας των τηλεοπτικών επιχειρήσεων. Όπως έχει άλλωστε κριθεί από το Συμβούλιο Επικρατείας (ΣτΕ 2178/2022), συνιστά νόμιμο λόγο ανάκλησης της έγκρισης ψηφιακής μετάδοσης του προγράμματος τηλεοπτικού σταθμού το γεγονός της μη εκπομπής του σταθμού αυτού μέσω των μηχανισμών της DIGEA – Ψηφιακός Πάροχος Α.Ε.

Λανθασμένα επίσης θεωρεί η αιτούσα ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν επιβάλει κύρωση εναντίον της και ισχυρίζεται ότι η βαρύτητα αυτής παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και μια σειρά άλλων θεμελιωδών νομικών αρχών. Με τις προσβαλλόμενες ερευνήθηκε μόνο το αν οι συνθήκες υπό τις οποίες σταμάτησε ο τηλεοπτικός σταθμός να εκπέμπει πρόγραμμα συνιστούσαν λόγο ανάκλησης της υπαγωγής του στο καθεστώς της νομίμου λειτουργίας, όχι ως κύρωση αλλά ως

επίρρωση του γεγονότος ότι είχε παύσει να συντρέχει πλέον ένας από τους όρους βάσει των οποίων είχε υπαχθεί ο σταθμός στο προσωρινό αυτό καθεστώς νομιμότητας των τηλεοπτικών επιχειρήσεων (πρβλ. ΣτΕ 3223/2015, σε σχέση με τους νομίμως λειτουργούντες ραδιοφωνικούς σταθμούς).

Δεν προκύπτει εξάλλου καμία υποχρέωση για τη Διοίκηση να ανακαλεί τις ατομικές πράξεις της που έχουν προσβληθεί ανεπιτυχώς με αίτηση ακύρωσης, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις ακόλουθες καταστάσεις: i) η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται βάσει υπέρτερου νομικού κανόνα, ii) η ανάκληση παρίσταται αναγκαία για τη συμμόρφωση προς ακυρωτική απόφαση (ΣτΕ 1679/2018, ΣτΕ 2123/2006). Κατά την ενωσιακή άλλωστε νομολογία, το γεγονός ότι μια ατομική πράξη έχει καταστεί απρόσβλητος συμβάλλει στην ασφάλεια δικαίου με συνέπεια να μην απαιτείται κατά τους ενωσιακούς κανόνες να έχει καταρχήν το αρμόδιο όργανο την υποχρέωση να επανεξετάσει την υπόθεση στην οποία αφορά η απόφαση του με μοναδική εξαίρεση την περίπτωση που πρέπει να λάβει υπόψη του την ερμηνεία ενός κρίσιμου ενωσιακού κανόνα στην οποία έχει προβεί στο μεταξύ το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ C- 453/00 Kuhne & Heitz, ΔΕΕ C-2/06 Willy Kempter, ΔΕΕ C-249/11 Hristo Byankov). Δεν συντρέχει στην προκειμένη υπόθεση καμία από τις ανωτέρω προϋποθέσεις, που να επιβάλλει την επανεξέταση του αιτήματος για ανάκληση της αρχικώς εκδοθείσας απόφασης του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, της οποίας η αίτηση ακυρώσεως έχει απορριφθεί με την ΣτΕ 2003/2020.

Δεν προσκομίζεται επομένως με την αίτηση θεραπείας κανένα «νέο» ουσιώδες δεδομένο υπό την προεκτεθείσα έννοια στο οποίο να μπορεί να θεμελιωθεί το υποβαλλόμενο αίτημα. Δεν υπάρχει εξάλλου στις προσβαλλόμενες αποφάσεις κανένα νομικό σφάλμα που να μπορεί να οδηγήσει στην ανάκληση των αποφάσεων αυτών.

Συνεπώς, η αίτηση θεραπείας πρέπει να απορριφθεί.

Απορριπτομένης της αιτήσεως θεραπείας καθίσταται άνευ αντικειμένου το αίτημα για τη χορήγηση προσωρινής αναστολής εκτέλεσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Κατά τη γνώμη όμως τριών (3) μελών, και δη των Σωκράτη Τσιχλιά, Ευτύχιου Παλλήκαρη και Ιωάννη Μιχελάκη, που μειοψήφησαν, η κρινόμενη αίτηση θεραπείας ήταν ουσία βάσιμη και έπρεπε να γίνει δεκτή. Ειδικότερα, κατά την άποψη των μελών αυτών που μειοψήφησαν, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν ληφθεί με αναλογική εφαρμογή των ισχυόντων περί της ανάγκης αδιάλειπτης λειτουργίας των ραδιοφωνικών σταθμών, χωρίς ωστόσο να λαμβάνεται υπόψη το νομικώς κρίσιμο γεγονός ότι στην

περίπτωση των τηλεοπτικών σταθμών το σήμα μεταδίδεται μέσω του μοναδικού ψηφιακού παρόχου, της DIGEA – Ψηφιακός Πάροχος Α.Ε., ενώ στην περίπτωση των ραδιοφωνικών σταθμών φροντίζουν οι ίδιοι οι σταθμοί να φθάνει το σήμα τους στους ακροατές. Δεν υπάρχει επομένως συνάφεια, από πραγματικής και νομικής απόψεως, μεταξύ των ραδιοφωνικών και των τηλεοπτικών φορέων, καθώς στην περίπτωση των τελευταίων η αδυναμία του ιδιοκτήτη του τηλεοπτικού σταθμού να ανταποκριθεί προσωρινά στις οικονομικές υποχρεώσεις του έναντι της DIGEA – Ψηφιακός Πάροχος Α.Ε. επιτρέπει στην τελευταία να διακόπτει τη μετάδοση του σήματος του σταθμού ανεξαρτήτως της βούλησης του ιδιοκτήτη του. Δεν πρόκειται επομένως στην περίπτωση αυτή για αυτόβουλη παραβίαση από τον σταθμό της υποχρέωσης αδιάλειπτης λειτουργίας του, αλλά για γεγονός οφειλόμενο σε απόφαση που παίρνει για λογαριασμό του μια τρίτη ιδιωτική εμπορική εταιρεία. Δεν απαγορεύει εξάλλου ο νόμος στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης να επιτρέπει την επαναλειτουργία ενός σταθμού, ο οποίος, για κάποιο χρονικό διάστημα, σταμάτησε να εκπέμπει, όχι από δική του απόφαση, αλλά γιατί αδυνατούσε προσωρινώς να πληρώσει την εταιρεία DIGEA – Ψηφιακός Πάροχος Α.Ε. για τη μεταφορά στο κοινό του τηλεοπτικού του σήματος. Αυτή η ερμηνεία είναι εξάλλου η μόνη συμβατή με τον ρόλο του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης, ο οποίος δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μόνο εποπτικός, αλλά και ρυθμιστικός. Η αποστολή του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης (αλλά και των άλλων συνταγματικά κατοχυρωμένων Ανεξαρτήτων Αρχών) «έγκειται είτε στην άσκηση εποπτείας σε μεγάλους τομείς της διοικητικής δράσης είτε στη ρύθμιση μιας οικονομικής, κατά κανόνα, δραστηριότητας, η οποία συνιστά αγορά απελευθερωμένης δημόσιας υπηρεσίας υπό λειτουργική έννοια» (Ευγενία Πρεβεδούρου, *Οι Ανεξάρτητες Αρχές, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο*, 19/6/2023). Δεν προσήκει επομένως, κατά τη μειοψηφήσασα άποψη, στον ρόλο αυτό να ερμηνεύεται από το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης η προσωρινή αδυναμία ενός τηλεοπτικού σταθμού να ανταποκριθεί στις οικονομικές του υποχρεώσεις έναντι μιας τρίτης ιδιωτικής εμπορικής εταιρείας ως λόγος οριστικής διαγραφής του από τον κατάλογο των νομίμως λειτουργούντων τηλεοπτικών φορέων».

Η αιτούσα είχε εξάλλου υποβάλει αίτηση ακυρώσεως κατά της ΕΣΡ 83/2019 απόφασης, η οποία απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, λόγω μη παράστασης, με την ΣτΕ 2003/2020 απόφαση. Είχε στραφεί επίσης ακυρωτικώς κατά της ΕΣΡ 113/2013

απόφασης, ωστόσο η σχετική της αίτηση απορρίφθηκε και πάλι ως απαράδεκτη με την ΣτΕ 1017/2022 απόφαση ως αφορώσα μη εκτελεστή (βεβαιωτική) πράξη. Επομένως, οι ΕΣΡ 83/2019 και ΕΣΡ 113/2021 αποφάσεις έχουν καταστεί οριστικώς απρόσβλητες από ακυρωτικής απόψεως λόγω της έκδοσης των ως άνω απορριπτικών αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

### **III. Υπαγωγή**

Μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης ΕΣΡ 80/2024 απόφασης, ακολούθησε η έκδοση των ΕΣΡ 136/2024, ΕΣΡ 137/2024, ΕΣΡ 177/2024, ΕΣΡ 178/2024, ΕΣΡ 179/2024 και ΕΣΡ 180/2024 αποφάσεων, με τις οποίες κρίθηκαν τα ακόλουθα: «Σε περίπτωση που ένας νομίμως λειτουργών τηλεοπτικός σταθμός σταματήσει επί μακρόν να μεταδίδει ψηφιακά το τηλεοπτικό του πρόγραμμα, υπό συνθήκες που καταμαρτυρούν την αδυναμία του να ανταποκριθεί στις νόμιμες υποχρεώσεις του σε σχέση με την αδιάλειπτη εκπομπή του από τις απονεμηθείσες στον αδειοδοτημένο ψηφιακό πάροχο συχνότητες επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής, συντρέχει λόγος ανάκλησης της υπαγωγής του στο μεταβατικό καθεστώς της νομίμου λειτουργίας, όχι ως κύρωση αλλά ως επίρρωση του γεγονότος ότι έχει παύσει να συντρέχει πλέον ένας από τους όρους βάσει των οποίων έχει υπαχθεί ο σταθμός στο προσωρινό αυτό καθεστώς νομιμότητας των τηλεοπτικών επιχειρήσεων. Στην περίπτωση αυτή, η ανάκληση της απόφασης με την οποία εγκρίθηκε η ψηφιακή μετάδοση του προγράμματος του σταθμού και η απάλειψη του τελευταίου από τον πίνακα των νομίμως λειτουργούντων τηλεοπτικών φορέων αποτελεί το μόνο πρόσφορο μέσο για την αποκατάσταση της νομιμότητας (πρβλ. ΣτΕ 442/2024, σε σχέση με τους νομίμως λειτουργούντες ραδιοφωνικούς σταθμούς)».

Έχει επίσης ήδη εκδοθεί η ΕΣΡ 216/2024 απόφαση, που αφορούσε υπόθεση τηλεοπτικού σταθμού που είχε σταματήσει να εκπέμπει για οκτώ περίπου μήνες (και συγκεκριμένα από τις 27.7.2023 έως τις 26.3.2024) λόγω χρεών προς την εταιρεία με την επωνυμία DIGEA – ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ ΑΕ. Με την απόφαση αυτή κρίθηκαν, κατά πλειοψηφία, τα ακόλουθα: «Σε περίπτωση που ένας νομίμως λειτουργών τηλεοπτικός σταθμός σταματήσει να μεταδίδει ψηφιακά το τηλεοπτικό του πρόγραμμα, υπό συνθήκες που καταμαρτυρούν την αδυναμία του να ανταποκριθεί στις νόμιμες υποχρεώσεις του σε σχέση με την αδιάλειπτη εκπομπή του από τις

απονεμηθείσες στον αδειοδοτημένο ψηφιακό πάροχο συχνότητες επίγειας ψηφιακής ευρυεκπομπής, συντρέπει λόγος ανάκλησης της υπαγωγής του στο μεταβατικό καθεστώς της νομίμου λειτουργίας, όχι ως κύρωση αλλά ως επίρρωση του γεγονότος ότι έχει παύσει να συντρέπει πλέον ένας από τους όρους βάσει των οποίων υπήχθη ο σταθμός στο προσωρινό καθεστώς αυτό. Με βάση τα στοιχεία του φακέλου, η Ολομέλεια του ΕΣΡ έκρινε, κατά πλειοψηφία, ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέπει λόγος διαγραφής του τηλεοπτικού σταθμού EUROPE ONE από τα Μητρώα του ΕΣΡ καθ' ότι δεν παρήλθε μακρό χρονικό διάστημα από την διακοπή της λειτουργίας του ελεγχόμενου σταθμού μέχρι την επαναλειτουργία του, κατόπιν εξοφλήσεως των προς τον πάροχο δικτύου οφειλών του και καταρτίσεως νέας συμβάσεως παροχής υπηρεσιών με αυτόν, γεγονός που καταδεικνύει την δυνατότητα και την πρόθεση του σταθμού να ανταποκριθεί στις νόμιμες υποχρεώσεις του και να εξακολουθήσει να λειτουργεί».

Στην προκειμένη περίπτωση, η κρίση περί του οριστικού τερματισμού της λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού της αιτούσας βασίστηκε στο γεγονός ότι ο σταθμός αυτός είχε σταματήσει να εκπέμπει πρόγραμμα για χρόνο μικρότερο του τριμήνου (και συγκεκριμένα από τις 22.03.2018 έως τις 01.06.2018). Υπό το φως ωστόσο της νεότερης ΕΣΡ 216/2024 απόφασης, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η για λιγότερο από τρεις μήνες παύση της λειτουργίας ενός τηλεοπτικού σταθμού, λόγω χρεών προς την εταιρεία με την επωνυμία DIGEA – ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ ΑΕ, δεν αποτελεί από μόνη της λόγο διαγραφής του σταθμού αυτού από τα Μητρώα του ΕΣΡ.

Επομένως, η αίτηση θεραπείας είναι ουσία βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτή.

#### **ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ**

Δέχεται, ομοφώνως, την με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΣΡ 4450/23.7.2024 αίτηση θεραπείας της εταιρείας με την επωνυμία «ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΟΚΚΙΝΗ ΑΕ», ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού περιφερειακής εμβέλειας με τον διακριτικό τίτλο «ΑΕ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ» (υν «ΕPSILON ΔΕΛΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ») (ΠΖ-1: Ν. Δράμας, Έβρου,

Καβάλας, Ξάνθης, Ροδόπης, Σερρών), κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Ανακαλεί τις ΕΣΡ 83/2019, ΕΣΡ 113/2021, ΕΣΡ 176/2023 και ΕΣΡ 80/2024 αποφάσεις.

Αποφασίζει την επανεγγραφή του τηλεοπτικού σταθμού με τον διακριτικό τίτλο «ΑΕ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ» (νυν «EPSILON ΔΕΛΤΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΘΡΑΚΗΣ») (ΠΖ-1: Ν. Δράμας, Έβρου, Καβάλας, Ξάνθης, Ροδόπης, Σερρών) στον Πίνακα Λειτουργούντων Τηλεοπτικών Σταθμών Περιφερειακής Εμβέλειας του ΕΣΡ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε την 13<sup>η</sup> Ιανουαρίου 2026 και δημοσιεύτηκε την 14<sup>η</sup> Ιουλίου 2026.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Ε.Σ.Ρ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΕΛΕΝΗ ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ